

[Ove Hansen.]

vil ikke tro, at vi løser problemet blot ved at overføre flere arealer fra mellemzone til inderzone og med tiden gøre disse arealer byggemodne. Det er nok muligt, at man visse steder har trukket for snævre grænser for inderzonearealernes vedkommende, men det er der som tidligere nævnt hjemmel for at ændre, hvis det er påkrævet.

Ifølge lovforslaget skal der ikke fastsættes nogen termin for byudviklingsplanernes gyldighed. Derimod bestemmes det, at der ved byudviklingsplanerne skal udlægges et areal svarende til mindst 15 års forbrug af byggearealer i inderzonerne. Selv om man, som lovforslaget her tilsigter, vil gøre meget store arealer til inderzonearealer, tror jeg ikke, at de høje grundpriser, vi i dag er vidne til, vil falde. Skal vi dæmpe de høje priser på grundene — og det synes jeg i allerhøjeste grad vi skal gøre, hvad jeg også forstår forslagsstillerne, venstre og det konservative folkeparti, vil mevirke til — bliver det nødvendigt at bringe helt andre midler i anvendelse. Jeg skal anføre nogle forslag, som jeg vil finde det nødvendigt at gennemføre, hvis vi skal dæmme op mod de store grundspekulationer.

Jeg ser meget gerne, om det offentlige, det vil i dette tilfælde sige kommunerne, fik adgang til at ekspropriere ikke alene til boligbyggeri, men også til erhvervsbyggeri. Det er jo egentlig helt urimeligt, at man i dag kan ekspropriere jord til en parkeringsplads, men man kan ikke gøre det, hvis det drejer sig om boliger, der skal opføres. Hvis vi skal bekæmpe de enorme stigninger i grundpriserne, ja, så er en ekspropriationsbestemmelse nødvendig. Naturligvis skal sælgeren have fuld erstatning for den ejendom, han afhænder. Det kan måske være svært at definere begrebet „fuld erstatning“, men her tænker jeg på, at man skal have erstatning for den værdi, jorden har for det formål, jorden hidtil er anvendt til, ikke for jordens værdi til fremtidige formål.

Jeg så gerne, at vi tænker mere på at sælge jord på jordrentevilkår.

Det var måske et par sidebemærkninger til det lovforslag, som her er genstand for behandling, men nødvendige, synes jeg, sidebemærkninger, hvis vi vil medvirke til at forhindre de høje grundpriser. Jeg vil gerne sige om lovforslaget, at vi i vort

parti, hvis det måtte ønskes, er villige til at se nærmere på det i et udvalg.

Gottschalk-Hansen: Igennem den sidste halve snes år og ganske særlig i løbet af de sidste 4-5 år er der sket en kolossal stigning i priserne på jord ud over hele landet i almindelighed og i Københavns omegn i særdeleshed. Grunden til denne meget uheldige udvikling, der selvsagt virker hæmmende på byggeriet og fordyrer dette og dermed huslejerne, har sin rod i mange og vidt forskellige faktorer, forhold, som dog vitterlig kan rettes, om blot flertallet i det høje ting har vilje dertil.

Der er således ingen tvivl om, at den inflationspolitik, der praktiseres her i landet, i allerhøjeste grad er med til at befordre de høje jordpriser; i trit og takt med pengenes værdiforringelse vil prisen på fast ejendom stige. Siden 1952 er pristallet steget med 108 points, hvilket betyder, at pengenes værdi er forringet med ca. 22½ pct., og hvis denne udvikling skal fortsætte, betyder det ganske enkelt, at man mister enhver mulighed for at skabe et sundt og forsvarligt prisniveau fremover. Et pristal i ro vil afgjort have en heldig indflydelse, også på handelen med fast ejendom.

Foruden de konsekvenser, inflationen har på jordpriserne, kan der imidlertid også peges på andre faktorer, der på en højst uheldig måde påvirker og må påvirke jordprisen. Jeg tænker i denne forbindelse på den allerede af de foregående ærede ordførere omtalte lov om afgiftspligtig grundværdistigning, og jeg må erklære, at jeg deler fuldt og helt den opfattelse, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen lige har givet udtryk for. Grundværdistigningsloven er det sørgeligste misfoster i dansk lovgivning, da den fremmer og befordre det stik modsatte formål af det, den ifølge sine fædre og sit ophav skulle tilsigte, nemlig at billiggøre jorden. Det vil være komplet umuligt for den højtærede minister såvel som for nogen anden kvindefødt, ja, selv for det ærede medlem hr. Ove Hansen, at påvise bare ét eneste eksempel på, at grundværdistigningsafgiften har gjort jordens handelsværdi mindre, tværtimod. Det er så rigtigt, som det er sagt af det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at staten ved køb af jord handler stik imod lovens ånd ved at